

انتظارات وکلا

بزرگی اظهارات رئیس قوه قضائیه در جمع اعضای کانون وکلا در گفت‌وگو با محمود علیزاده طباطبایی

نایلمون شرق و استعمار انگلیس

حمله نادرشاه افشار به هند چگونه به بریتانیا کمک کرد؟

ربات های اوپنهایمی

گزارشی از الکساندر کیمنت مدیر دیارتان خلع سلاح و کنترل تسلیحات در وزارت امور خارجه اتریش

معیشت گمشده کارگران

با خط فقر نسبی ۲۵ میلیون تومانی حداقل دستمزد باید ۱۵ میلیون تومان باشد

گفتار سیاستمدار ۲۳

انتقاد بی سابقه حسن روحانی از صداوسیما

تحلیل هم‌میهن

رسانه ضد مخاطب

مهررداد خدیو معاون سردبیر

«صداوسیما در اختیار ملت نیست، در اختیار یک جناح و گروه هم نیست، در اختیار یک گروهک است، آیا آزادی وجود دارد؟ اگر حاکمیت ملی نباشد، استقلال هم نیست. اگر یک جناح اقلیت حاکم باشد استقلال نیست، چون حاکمیت ملی نیست. تا این را حل نکنیم استقلال و آزادی تأمین نمی‌شود.» این سخنان را حسن روحانی رئیس جمهوری ایران در سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰ گفته که دل پرخونی از صداوسیما دارد و جالب اینکه او خود پس از صادق قطب‌زاده مدتی رئیس شورای سرپرستی صداوسیما بوده و اتفاقاً در آن فضا منشأ تحولاتی برای جذب مخاطب و اعتمادسازی هم بوده و حالا این‌گونه صریح بر آن می‌تازد. رئیس جمهوری کنونی البته بنا بر اتفاق گذشته و از هر سخنی که به آن آسیب رساند می‌پرهیزد و می‌کوشد نقدهای خود را در لفافه و با طرح سوالاتی با چرا و چگونه و چطور طرح کند یا سراغ موضوعاتی رود که سایش و اصطکاک کمتری با مقولات اصلی و حساس دارد یا از هیچ‌بلاغه نقلی آورد تا انگیزه بر او نشانند اما هیچ‌یک از این ملاحظات سبب نشده صداوسیما در نشر و انعکاس خبرهای او گزینشی عمل نکند اگرچه عجلاناً مورد عتاب و خطاب مستقیم‌شان نیست در حالی که خاتمی و روحانی بودند و بیشتر سراغ اطرافیان می‌روند. با این حال اگر درباره ضرورت پیوستن به افای‌تی‌اف بگویند پوشش نمی‌دهند اما اگر به قیمت تخم‌مرغ اشاره کنند برجسته می‌سازند چرا که از نظر صداوسیما رئیس جمهوری نه عالی‌ترین مقام رسمی کشور پس از مقام رهبری و مسئول اجرای قانون اساسی (عین تعریف اصل ۱۱۳ قانون اساسی) که متولی بخشی از اقتصاد و همه معیشت مردم است و نه بیشتر. با این همه وقتی رئیس جمهوری بار دیگر در واکنش به استیضاح وزیر امور اقتصادی و دارایی سخنی گفته قاعدتاً باید برای یک رسانه جذابیت و ارزش خبری داشته باشد و آن را نقل کند اما صداوسیما جمهوری اسلامی ایران در چارچوب این‌گونه قواعد نمی‌گنجد و در حالی که عرفاً رسانه دولتی شناخته می‌شود و از دولت بودجه می‌گیرد اگر دولتی ناهم‌سو با گرایش سیاسی مدیران آن بر سر کار باشد خیلی که لطف کند بایکوت می‌کند و نادیده می‌انگارد و اگر نخواهد لطف کند شمشیر از رو برمی‌کشد و همسوس با منتقدان موضع می‌گیرد و در تئور آنان می‌دمد. این‌گونه است که خبر دیدار صبح سه‌شنبه اعضای شورای راهبردی توسعه فرهنگ قرآنی با رئیس‌جمهوری را (که طبق سنت هم‌ساله قبل از ماه رمضان انجام می‌شود) با تفصیل پوشش می‌دهد و هم سخنان رئیس جمهوری را بخش می‌کند که توصیه کرد «به جای یادگیری قرآن با تغییر رفتار به آن عمل کنیم» و هم صحبت‌های دبیر شورا را که از برنامه حفظ قرآن به عنوان یکی از محورهای یادکردن یادگیری قرآن خودشان را می‌کنند و توجه چندانی به دیدگاه آقای پزشکشان ندارند که پرسیده بود: «اگر حفظ کنند و عمل نکنند به چه دردی می‌خورد؟»

مجادله دوباره انتخاباتی ط - رفداران جلیلی و قالیباف

گزارش اصولگرایان ۴

زخمی که سر باز کرد

در جلسه ۶ تیر دو نامزد اصولگرا و سردار قآنی در مشهد چه گذشت؟

سرمقاله

انتخابات ۱۴۰۳ پایان خالص‌سازی

هیچ رویدادی به اندازه انتخابات ۱۴۰۳ ماهیت قدرت‌طلب، انحصارطلب و خطرناک جناح تندرو اصولگرایان را برملا و آشکار نکرد. پیش از این و در انتخابات‌های گذشته نیز شاهد مواردی از رقابت‌های قدرت‌طلبانه و بدعهدی‌ها میان آنان بودیم. برای نمونه پیمانی که در سال ۱۳۹۲ بستند تا از میان سه نامزد، یکی بماند که در میانه کار آن را نقض کردند. یا در سال ۱۳۹۶ بدترین تصمیم را علیه قالیباف گرفتند و او را مجبور به کناره‌گیری به سود رئیسی کردند و همین عامل اصلی شکست آنان شد. اگر می‌خواستند منطقی تصمیم بگیرند و جلوی روحانی شانس‌ی داشته باشند، باید رئیسی را مجبور به انصراف می‌کردند. مجبور که نه؛ بلکه بر اساس منطق و عقل عرفی او باید کنار می‌رفت. ولی خالص‌سازی و رسیدن به قدرت اجازه گرفتن چنین تصمیمی را نداد. در سال ۱۴۰۰ ماجرا را به گونه دیگری حل کردند و در غیاب جریان اصلی اصلاح‌طلبان، مسئله و میدان سیاست تعریف دیگری پیدا کرد. تا اینکه در انتخابات ۱۴۰۳ اوج بد اخلاقی‌ها و قدرت‌طلبی‌ها را نشان دادند. در واقع، منطق سیاسی و اصول ائتلافی حکم می‌کرد که در این انتخابات جلیلی به سود قالیباف کنار برود. ولی تندروها تمام کوشش تبلیغاتی و تخریبی خود را علیه کسی به کار گرفتند که از نظر رسمی متحد آنان بود. آنان گمان می‌کردند که با کناره‌گیری قالیباف همه آرای او به سود جلیلی سرریز می‌شود و او در دور اول انتخاب خواهد شد. این استدلال چند ایراد داشت. اول اینکه، آرای قالیباف تقسیم می‌شد و نه اینکه همه به سود جلیلی باشد. دوم اینکه، افراد زیادی گمان می‌کردند انتخابات از پیش طراحی شده برای آوردن قالیباف است، لذا قصد مشارکت در انتخابات و رای دادن نداشتند. همچنین، اغلب مردم به درستی فکر می‌کردند که اگر جلیلی پیاید فاجعه است. به همین دلیل، حدود ۱۵ درصد مردم اضافه بر دور اول در دور دوم به میدان انتخابات آمدند و رای دادند. ۵

تاریخ سیاست ۴-۵

اولین شکست اصلاحات

روایت فعالان سیاسی از انتخابات سرد ۹ اسفند ۱۳۸۱

سعید شریعتی

جبهه مشارکت / اتحاد ملت

علت کاهش مشارکت دو عامل بود: هم فضای اختلافات شورای شهر اول تهران تأثیر داشت و این موضوع رنگش را روی شوراها سراسر کشور پاشیده بود و روی تخریب نگاه مردم به شوراها تأثیر داشت. هم اینکه بعد از آن، فضای کلی که در سیاست بعد از سال ۸۰ حاکم شده بود، در مجموع منجر به این شد که مشارکت پایین باشد.

امیررضا واعظ آشتیانی

حزب مؤتلفه / آبادگران

موضوع دولت و مجلس در آن مقطع یکی از مواردی بود که مردم را مأیوس کرده بود و در نهایت دیدیم که مشارکت پایین آمد. با عدم توانایی و کارآمدی، طبیعی بود که عده‌ای از مردم شرکت نکنند. وقتی مشارکت پایین باشد، نشانه این است که عملکرد دولت و مجلس خوب نبوده است، مشارکت هم بالا برود نشانه رضایت مردم است.

یدالله طاهر نژاد

حزب کارگزاران سازندگی

مردم خواستند خودشان پاسخ اصلاح‌طلبان را بدهند که از این فرصتی که نصب‌شان شده بود، نتوانستند استفاده کنند. آن بخش رادیکال جبهه اصلاحات، باعث ایجاد این اختلافات و انشعاب شد. نتیجه آن عملکرد ضعیف، پیروزی آبادگران و پس از آن پیروزی آقای احمدی‌نژاد شد که واقعاً کشور از آن آسیب جدی دید.